

سؤال مخالفان: چه کسی داود را وادار کرد تا سرشماری کند: خدا یا شیطان؟

سؤال مخالفان: چه کسی داود را وادار کرد تا سرشماری کند: خدا یا شیطان؟

مخالفان می پرسند کتاب مقدس دو ادعای تناقض آمیز دارد: خدا، داود را بر آن داشت تا قوم اسرائیل را سرشماری کند (دوم سموئیل فصل ۲۴ آیه ۱)، اما اول تواریخ فصل ۲۱ آیه ۱ می گوید شیطان داود را اغوا کرد تا اسرائیل را سرشماری کند. کدام ادعا صحیح است؟

این انتقاد مخالفان ناشی از عدم مطالعه کتاب مقدس و توجه به شایعات است. هر دو متن کاملا درست است. هیچ چیز خارج از اراده خدا رخ نمی دهد، بنابراین شیطان بدون اجازه خدا نمی تواند کاری انجام دهد (ایوب فصل های ۱ - ۲). هدف خدا آن بود که داود و قوم اسرائیل دو درس ارزشمند روحانی را فرا بگیرند: "فروتنی" و "اعتماد به خدا".

چرا سرشماری توسط داود گناه بود؟

در گذشته، خدا دستور داده بود تا سرشماری انجام شود (اعداد فصل ۱ آیات ۱ -

۲، فصل ۲۶ آیات ۱ - ۲). در زمان موسی لازم بود تمام قبایل اسرائیل سازماندهی می شدند تا معلوم شود هر قبیله به چه مقدار زمین نیاز دارد. هم چنین آن سرشماری به تعیین نسب نامه قبایل کمک می کرد.

اما در دوران داود، خداوند چنین دستوری نداده بود، زیرا سرزمین اسرائیل در صلح به سر می برد. داود به علت غرور و فقدان اعتماد به خدا، به سرشماری روی آورد. هدف داود آن بود تا نشان دهد که چقدر قدرتمند است. او به جای اعتماد به خداوند، به قدرت نظامی خود اتکاء داشت. از سوی دیگر، داود می دانست که دارد از خدا ناطاعتی می کند. گناه او عمدی بود. او حتی به هشدار یوآب، فرمانده ارتش خود اعتناء نکرد (دوم سموئیل فصل ۲۴ آیات ۳ - ۴).

اما چه کسی داود را وادار کرد تا سرشماری کند؟ آنچه مسلم است خدا هیچکس را وسوسه نمی کند. این مسئولیت بر عهده شیطان بود. داود می توانست به وسوسه شیطان پاسخ منفی دهد. به هنگام بروز وسوسه و مشکلات، شیطان می خواهد از انسان شخص بدتری بسازد، در حالی که خدا می خواهد با مقاومت در برابر وسوسه، رشد روحانی و بلوغ شخصیت در ما شکل بگیرد.

هیچکس نمی تواند ادعا کند که شیطان مرا مجبور کرد تا گناه کنم. انسان با اراده آزاد خویش حق اختیار دارد. ما همواره وسوسه می شویم، اما خدا راه فراری برای ما مهیا می سازد (اول قرنطیان فصل ۱۰ آیه ۱۳). وقتی مرتکب گناه می شویم، مقصر اصلی خودمان هستیم. ما همواره مسئول گفتار و کردار خود هستیم.

وقتی اشتباه و گناه خود را می پذیریم، خداوند ما را می بخشد. آنگاه مشارکت و دوستی با خدا دوباره احیاء می شود (دوم سموئیل فصل ۲۴ آیات ۱۰ - ۱۷).

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ